

**МИХАЙЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ДВАДЦЯТЬ ДРУГА СЕСІЯ СЬОМОГО СКЛИКАННЯ**

РІШЕННЯ
с. Михайліва

від 30 червня 2017 року

№ 144

«Про встановлення місцевих
податків та зборів на території
Михайлівської сільської ради на
2018 рік»

Керуючись статтями 143, 144 Конституції України, статтями 7, 8, 10, 12, 14, 265, 266, 267, 268-1, 269-288, 291, 293 Податкового кодексу України, пунктом 24 частини 1 статті 26 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні“ -

СІЛЬСЬКА РАДА ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Михайлівської сільської ради місцеві податки і збори на 2018 рік:

1.1 Місцеві податки

1.1.1. податок на майно, який складається з:

- а) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- б) транспортного податку;
- в) плати за землю.

1.1.2. єдиний податок

1.2 Місцеві збори

1.2.1. туристичний збір

1.3 Акцизний податок з реалізованих суб'єктами господарювання підакцизних товарів

2. Податок на майно.

Податок на майно складається з:

2.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.1.1. Платники податку визначаються відповідно до п. 266.1 ст. 266 Податкового кодексу України (зі змінами), далі Кодекс.

Олександрійська ОДПІ Головного
управління ДФС у Кіровоградській області

Вх. № _____

_____ 20__ р.

2.1.2. Об'єкт оподаткування визначається відповідно до п. 266.2 ст. 266 Кодексу.

2.1.3. База оподаткування.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі його часток відповідно до п. 266.3 ст. 266 Кодексу.

2.1.4. Ставка податку.

Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування згідно з таблицею 1.

Таблиця 1

№ з/п	Типи об'єктів житлової нерухомості	Ставка податку, %
1	2	3
1.	Житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень	0,5
2.	Прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну	0,25
3.	Квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання	0,5
4.	Котедж – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою	0,5
5.	Кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів	0,2
6.	Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного	0,2

	обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків	
7.	Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку	0,5

Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування згідно з таблицею 2.

Таблиця 2

№ з/п	Типи об'єктів нежитлової нерухомості	Ставка податку, %
1	2.	4
1.	Будівлі офісні відокремлені – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей	0,5
2.	Будівлі готельні – готелі, ресторани та бари, табори для відпочинку, будинки відпочинку	0,8
3.	Будівлі торгівельні – магазини, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування	0,25
4.	Господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, вбиральні, погребі, навіси.	0
5.	Господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать майстерні, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо	0,1
6.	Інші будівлі	0,5
7.	Будівлі офісні, які використовуються для обслуговування основних підприємств, установ, організацій, та розміщені на території даних підприємств, установ, організацій – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей	0,1

2.1.5. Порядок обчислення суми податку визначається відповідно до п.п. 266.7, 266.8 ст. 266 Кодексу.

2.1.6. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.1.7. Порядок сплати податку визначається відповідно до п. 266.9 ст. 266 Кодексу.

Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

2.1.8. Строки сплати податку. визначаються відповідно до п. 266.10 ст. 266 Кодексу.

Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються у річній податковій декларації.

2.1.9. Пільги із сплати податку визначаються згідно з п. 266.4 ст. 266 Кодексу.

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.2. Транспортний податок.

2.2.1. Платники податку визначаються відповідно до п. 267.1 ст. 267 Кодексу.

2.2.2. Об'єкт оподаткування визначається відповідно до п. 267.2 ст. 267 Кодексу.

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального".

2.2.3. База оподаткування визначається відповідно до п. 267.3 ст. 267 Кодексу.

2.2.4. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до пп. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 Кодексу.

2.2.5. Порядок обчислення суми податку визначається відповідно до п. 267.6 ст. 267 Кодексу.

2.2.6. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.2.7. Порядок сплати податку визначається відповідно до п. 267.7 ст. 267 Кодексу.

Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

2.2.8. Строки сплати податку.

Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

2.3. Плата за землю.

2.3.1. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), визначається відповідно до ст. 274 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

2.3.1.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (таблиця 1), а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (таблиця 2).

Таблиця 1

1	Присадибна ділянка	0,3
2	Землі промисловості	3
3	Землі житлової та громадської забудови що знаходяться у суб'єктів господарювання	3
4	Землі громадської забудови	3
5	Під виробничими дворами і будівлями	2
6	Земельні ділянки транспорту і енергетики	3
7	Інші земельні ділянки	2
8	Земельні ділянки надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства	2

Таблиця 2

1	Особисте селянське господарство фізичних осіб, в тому числі: рілля, пасовища та сіножаті	0,3
2	Земельнаділянка (пай)	1,0
3	Земельні ділянки для ведення садівництва	0,3
4	Сільськогосподарські угіддя за 1 га	0,3

2.3.1.2. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, визначено п.277.1.ст.277 Кодексу

Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області (таблиця 3).

Таблиця 3

1	Особисте селянське господарство фізичних осіб, в тому числі: рілля, пасовища та сіножаті	0,3
2	Земельна ділянка (пай)	1
3	Земельні ділянки для ведення садівництва	0,3
4	Сільськогосподарські угіддя за 1 га	0,3

2.3.1.3. Встановити ставку земельного податку за земельні ділянки, що відносяться до земель залізничного транспорту, які розташовані за межами населеного пункту, нормативно грошову оцінку яких не проведено відповідно до статті 277 Кодексу 0,5 відсотків від нормативно грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області.

2.3.1.4 Встановити ставку земельного податку за земельні ділянки, що перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання – відповідно до категорії та цільового призначення земель.

2.3.2. Пільги по сплаті земельного податку визначаються відповідно до ст.ст. 281, 282 Кодексу.

3. Єдиний податок

3.1. Платники податку визначаються відповідно до пп.291.3 – 291.7. ст.291 Податкового кодексу України (зі змінами), (далі – Кодекс).

3.2. Об'єкт оподаткування, порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої - третьої груп визначається відповідно до ст.292 Кодексу.

3.3. Ставка податку встановлюється відповідно до ст.293 Кодексу.

3.3.1. Ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – прожитковий мінімум), другої групи – у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – мінімальна заробітна плата), третьої групи – у відсотках до доходу (відсоткові ставки):

1) для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

3.4. Податковий (звітний) період визначається відповідно до ст.294 Кодексу.

3.5. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку визначаються відповідно до ст.295 Кодексу.

4. Заключні положення.

4.1. Стягнення не внесених в установлений термін місцевих податків здійснюється згідно з чинним законодавством.

4.2. Надміру сплачені платниками суми місцевих податків і зборів зараховуються в рахунок майбутніх платежів.

4.3. Іноземні юридичні особи і громадяни сплачують місцеві податки і збори на рівних умовах з юридичними особами і громадянами України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами та законодавством України.

4.4. Відповідальність за правильність обчислення, своєчасність сплати місцевих податків і зборів покладається на платників відповідно до чинного законодавства.

4.5. Контроль за сплатою місцевих податків і зборів здійснюється органами ДФС.

5. Всі питання не врегульовані цим рішенням регулюються відповідно до норм Податкового кодексу України та діючих нормативно-правових актів.

6. Рішення набирає чинності з 01.01.2018 року.

7. Виконавчому комітету сільської ради забезпечити направлення копії цього рішення Олександрійської ОДП ГУ ДФС у Кіровоградській області та забезпечити оприлюднення цього рішення.

8. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань соціально-економічного, культурного розвитку, бюджету, фінансів та інвестиційної політики.

Сільський голова

С. Гаврілов